

Beslissing

Beslissing d.d. 6 juni 2018 ex art. 3.9.1. Tuchtreglement Bancaire Sector

DE ALGEMEEN DIRECTEUR, mr. J. Brouwer,
benoemd door de Stichting Tucht recht Banken,

KLAGER,

gemachtigden: mevrouw mr. C. Verboom-Kortlever en mevrouw mr. E. Govers,

tegen

[verweerster],

werkzaam geweest bij [bank],

VERWEERSTER.

1. Het verloop van de procedure

1.1 Op 9 augustus 2016 is namens [melder] (verder: de bank) een melding ingediend bij de Stichting Tucht recht Banken. Deze melding heeft betrekking op [verweerster] (verder: verweerster).

1.2 Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerster heeft per e-mailbericht van 20 april 2017 gevraagd of het juist is dat zij geen reactie hoeft te geven op de inhoud van de melding. Het onderzoek heeft geresulteerd in een klachtrapport dat bij brief van 11 december 2017 bij de secretaris van de tuchtcommissie is ingediend.

1.3 Bij brief van 15 december 2017 is het klachtrapport door de secretaris van de tuchtcommissie aan verweerster verzonden en is verweerster opgeroepen voor de vergadering van de tuchtcommissie op 14 februari 2018.

1.4 Bij een per e-mailbericht verzonden brief van 26 december 2017 heeft verweerster gereageerd op de oproep. In deze brief heeft verweerster onder meer vermeld dat zij niet op de vergadering van de tuchtcommissie van 14 februari 2018 zal verschijnen.

1.5 Op de vergadering van 14 februari 2018 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze vergadering zijn verschenen de vertegenwoordigers van klager. Verweerster is niet ter vergadering verschenen.

1.6 Klager heeft op genoemde vergadering het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnotitie die bij de stukken is gevoegd.

1.7 Bij tussenbeslissing van 14 maart 2018 heeft de tuchtcommissie geoordeeld dat het niet mogelijk was om vast te stellen dat de klacht betrekking had op een beëdigd bankmedewerker. De tuchtcommissie heeft klager verzocht het dossier in dit verband te completeren en heeft daartoe een termijn van één maand gesteld.

1.8 Bij een aan de secretaris van de tuchtcommissie gericht e-mailbericht van 4 april 2018 heeft klager aanvullende stukken ingediend. Deze stukken bestaan uit een doorgezonden e-mail met bijlagen van een medewerker van het tuchtrechtloket van de bank met betrekking tot de aflegging van de eed door verweerster.

1.9 Bij een per e-mail verzonden brief van 4 april 2018 zijn de hiervoor genoemde stukken aan verweerster toegezonden en is zij opgeroepen voor de vergadering van de tuchtcommissie op 9 mei 2018. Ook klager is opgeroepen voor deze vergadering.

1.10 Op de vergadering van 9 mei 2018 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze vergadering zijn verschenen de vertegenwoordigers van klager. Verweerster is niet ter vergadering verschenen.

1.11 Klager heeft op genoemde vergadering het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnotitie die bij de stukken is gevoegd.

2. De vaststaande feiten

2.1 Verweerster is vanaf 1 augustus 2012 op uitzendbasis werkzaam geweest bij de bank. Vanaf 1 april 2016 was verweerster in vaste dienst van de bank. Aan dit dienstverband was een proeftijd van twee maanden verbonden. Verweerster was laatstelijk werkzaam bij de afdeling [klantenservice].

2.2 Uit de stukken die na de vergadering van 14 februari 2018 aan het dossier zijn toegevoegd volgt dat verweerster op 11 mei 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 heeft afgelegd.

2.3 Verweerster heeft op 18 mei 2016 een regulier verzoek ingediend voor het verhogen van het krediet op de rekening van haar partner met een ‘continu limiet’ tot een bedrag van € 20.000,-. Dit verzoek is door de bank afgewezen in verband met een registratie bij het Bureau Krediet Registratie.

2.4 Op 20 mei 2016 heeft verweerster, met gebruikmaking van de haar ter beschikking staande systemen van de bank, zelf een ‘continu-limiet’ van € 20.000,- geplaatst op de rekening van haar partner. Verweerster heeft hierbij gebruik gemaakt van een uitzonderingsprocedure, waardoor in dit verband gebruikelijke controles werden omzeild. Het systeem van de bank heeft deze aanvraag automatisch afgewezen in verband met een reeds op de rekening geplaatst kwartaallimiet.

2.5 Op 23 mei 2016 heeft verweerster met gebruikmaking van voornoemde uitzonderingsprocedure opnieuw een ‘continu-limiet’ van € 20.000,- op de rekening van haar partner geplaatst. Verweerster heeft hiertoe eerst de reeds geplaatste kwartaallimiet verwijderd. Op 24 mei 2016 is de ‘continu-limiet’ daadwerkelijk aan de rekening van haar partner gekoppeld.

2.6 Het dienstverband van verweerster is in verband met het voorgaande, binnen de proeftijd, met onmiddellijke ingang beëindigd.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1 Het klachtrapport houdt in dat verweerster in strijd heeft gehandeld met gedragsregels onder 1 en van 4 van de aan de bankierseed verbonden gedragscode. Klager heeft zich op het standpunt gesteld dat aan verweerster een berisping dient te worden opgelegd.

3.2 Klager voert, kort samengevat, ter onderbouwing van dit standpunt het volgende aan. Verweerster heeft misbruik gemaakt van de systemen van de bank om zichzelf en haar partner een financieel voordeel te verschaffen. De gedragingen van verweerster betreffen een ernstig integriteitsincident. Verweerster heeft in strijd met de voor haar geldende interne regels van de bank gehandeld. Bij de verzochte maatregel is acht geslagen op de feiten, alsmede op het tijdsverloop sinds het incident.

3.3 Verweerster heeft in reactie op de oproep voor de vergadering van 14 februari 2018 per e-mail aan de secretaris van de tuchtcommissie bericht dat zij niet ter vergadering zou verschijnen. In deze e-mail heeft verweerster voorts, kort samengevat, vermeld dat er in het verleden dingen zijn gebeurd die niet goed te praten zijn, waarvan zij spijt heeft en die niet nogmaals zullen gebeuren.

4. De ontvankelijkheid van de klacht

4.1 Zoals hiervoor in paragraaf 2.2 is vermeld heeft de tuchtcommissie vastgesteld dat verweerster de bankierseed heeft afgelegd. De klacht is daarom ontvankelijk.

4.2 De tuchtcommissie onderstreept in dit verband (onder verwijzing naar paragraaf 2.3 van haar tussenbeslissing) het belang van de verplichting voor banken om de aflegging van de bankierseed van hun medewerkers op een deugdelijke en inzichtelijke wijze te administreren. Gecontroleerd moet kunnen worden of, en zo ja op welke datum bankmedewerkers die bankierseed hebben afgelegd en of dit ten overstaan van een persoon in een hogere functie is geweest. Teneinde een eenvoudige en uniforme controle van deze gegevens mogelijk te maken verdient het naar het oordeel van de tuchtcommissie de voorkeur dat banken een kopie van de door hun medewerkers afgelegde bankierseed in hun administratie bewaren.

5. De gronden van de beslissing

5.1 De tuchtcommissie zal beoordelen of het handelen van verweerster in strijd is met de door haar afgelegde bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. In deze gedragscode staat voor zover hier relevant het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.

5.2 Verweerster heeft ten voordele van haar partner en – zoals onbetwist is gebleven – mede ten voordele van haarzelf, met omzeiling van de normale procedure en controles van de bank, een ‘continu-limiet’ van € 20.000,- op de rekening van haar partner geplaatst. Verweerster heeft na de afwijzing van het reguliere verzoek van 18 mei 2016 als gevolg van een BKR-registratie op twee momenten getracht deze limiet geplaatst te krijgen, hetgeen haar uiteindelijk ook is gelukt. De tuchtcommissie is van oordeel dat verweerster door aldus te handelen de hiervoor genoemde gedragsregels in ernstige mate heeft geschonden. Niet alleen heeft verweerster in strijd met de voor het werk bij de bank geldende regels gehandeld, welke regels – kort gezegd – inhouden dat bankmedewerkers geen bankzaken voor zichzelf of voor familieleden mogen behandelen, maar bovenal heeft verweerster zich niet integer gedragen. Voor verweerster moet volstrekt duidelijk zijn geweest dat haar handelen ontoelaatbaar was. Verweerster had zich daarom van dit handelen dienen te onthouden. In plaats daarvan heeft verweerster de ‘continu-limiet’ geplaatst, terwijl zij wist dat het krediet op de rekening van haar partner niet mocht worden verhoogd en dat door gebruikmaking van een uitzonderingsprocedure controles werden vermeden. De tuchtcommissie acht gelet op het voorgaande de klacht gegrond.

5.3 De tuchtcommissie acht de door klager voorgestelde berisping, gelet op de ernst van de schending van de gedragsregels, een niet passende maatregel. Slechts een aanwijzing dat verweerster een periode niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector acht de tuchtcommissie in dezen op haar plaats. Klager heeft naar het oordeel van de tuchtcommissie in haar voorstel terecht rekening gehouden met het forse tijdsverloop sinds het incident, waardoor verweerster geruime tijd in afwachting is geweest van een beslissing in haar zaak. Sinds de melding door de bank werd gedaan is geruime tijd verstreken doordat de verstrekking door de bank van nadere informatie, waaronder die over het afleggen van de bankierseed, geruime tijd heeft geduurd. Dit tijdsverloop komt voor rekening van klager. Het voert naar het oordeel van de tuchtcommissie echter te ver om daarin aanleiding te zien te volstaan met de oplegging van een berisping. In het tijdsverloop ziet de tuchtcommissie wel aanleiding om de op te leggen aanwijzing dat verweerster gedurende een periode niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector te beperken tot twee maanden. Voor verdere matiging bestaat geen grond.

6. De beslissing

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan verweerster de aanwijzing op dat zij gedurende een periode van twee maanden niet werkzaam mag zijn in de bancaire sector.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. J.W.M. Tromp en mr. Th.J. Kelder, in aanwezigheid van mr. M. Bijleveld en mr. M. Olthof, secretarissen.

De voorzitter is buiten staat deze beslissing te ondertekenen.

J.W.M. Tromp

M. Bijleveld

Deze beslissing is aan partijen verzonden op 6 juni 2018.